

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งแก

อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
โดย
องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งแก
อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๗ รัฐต้อง (๑) อนุรักษ์พื้นที่ และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจริยธรรมเพื่อ อันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะ สำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยภูมิปัญญาไทย มีความสำคัญอย่างยิ่ง ช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง สร้างความภาคภูมิใจและศักดิ์ศรีเกียรติภูมิ แก่คนไทย สามารถปรับ ประยุกต์หลักธรรมคำสอนทางศาสนาใช้กับชีวิตได้อย่างเหมาะสม สร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคม และธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน ช่วยเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิถีชีวิตของคนไทยให้เหมาะสมได้ตามยุค

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งแก ได้เล็งเห็นความสำคัญของภูมิปัญญา ท้องถิ่น จึงได้จัดทำโครงการสำรวจฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ขาวบ้าน หรือประจำปีท้องถิ่น เพื่อให้ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ขาวบ้าน หรือประจำปีท้องถิ่น เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ให้สืบสานไปจากชุมชน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ขาวบ้าน หรือประจำปีท้องถิ่นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น ประจำปี ขาวบ้าน หรือประจำปีท้องถิ่น ต่อไป

ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายความถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้าน คิดค้นขึ้น แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนา แก้ปัญหา เป็นทั้ง สถาปัตยกรรมและองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้าน ดังนั้น จึงมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระและแนวทางดำเนินชีวิตใน วงกว้าง ภูมิปัญญาท้องถิ่นประกอบไปด้วยองค์ความรู้ใน หลายวิชา ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(2541) ได้จำแนกไว้รวม ๑๐ สาขา คือ

๑. สาขาเกษตรกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตพืชและสัตว์ ทักษะ และเทคนิคด้าน การเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐาน คุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งพาตนเองในสภาวะการณ์ ต่างๆ ได้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหา การเกษตร เป็นต้น

๒. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค) หมายถึง การรู้จัก ประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลิติตเพื่อ ชลอกร้านนำเข้าตลาด เพื่อแก้ปัญหาด้าน การบริโภคอย่าง ปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรมอันเป็นกระบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถ พึ่งพาตนเองทาง เศรษฐกิจได้

ตลอดทั้งการผลิตและการจัดจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การรวมกลุ่มของกลุ่มโรงงานยางพารา กลุ่มหัตถกรรม และอื่นๆ เป็นต้น

3. สาขางานแพทย์ไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและ รักษาสุขภาพ ของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทาง ด้านสุขภาพและอนามัยได้

4. สาขางานจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถเกี่ยวกับ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งอนุรักษ์ การพัฒนา และใช้ประโยชน์จากคุณค่า ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

5. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในด้านบริหารจัดการค้าการ สะสมและบริการกองทุนและธุรกิจในชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและ โภคทรัพย์เพื่อเสริมชีวิตความ เป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน

6. สาขาวัสดุการ หมายถึง ความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกัน คุณภาพชีวิต ของคนให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม

7. สาขศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะ สาขات่างๆ เช่น จิตกรรม ประติมากรรม วรรณกรรม หัตถศิลป์ คีตศิลป์เป็นต้น

8. สาขางาน หมายถึง ความสามารถในการบริหารการจัดการดำเนินงาน ด้านต่างๆ ทั้ง ขององค์กรชุมชน องค์กรทางสังคมอื่นๆ ในสังคมไทย เช่น การจัดการองค์กรของกลุ่มแม่บ้าน ระบบผู้นำผู้แก้ไขในชุมชน เป็นต้น กรณีของการจัดการศึกษาเรียนรู้ นับได้ว่าเป็นภูมิปัญญาสาขาวิชา การจัดการที่มีความสำคัญ เพราะการจัดการศึกษาเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการเรียนรู้พัฒนา และถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาไทยที่มีประสิทธิผล

9. สาขากายาและวรรณกรรม หมายถึง ความสามารถผลิตผลงาน เกี่ยวกับด้านภาษา ทั้ง ภาษาล้านภาษาในราย ภาษาไทย และการใช้ภาษา ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท

10. สาขากาสนาและประเพณี หมายถึง ความสามารถประยุกต์และ ปรับใช้หลักธรรม คำสอนทางศาสนาความเชื่อและประเพณีด้วยความที่มีคุณค่า ให้เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติให้ บังเกิดผลดีต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม เช่น การถ่ายทอดหลักศาสนา การบวชป่า การประยุกต์ ประเพณีบุญประทายข้าว เป็นต้น

ประเพณี/วัฒนธรรม ในพื้นที่
ตำบลลุ่งแก อําเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร

ประเพณีวันสงกรานต์ สงกรานต์ หมายถึง การส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่คือ ตั้งแต่ 13 - 15 เมษายน แต่เดิม วันขึ้นปีใหม่ไทย คือ วันเริ่มเป็นปฏิทินของไทย จนถึง พ.ศ. 2431 และได้มีการเปลี่ยนแปลงมาเป็นวันที่ 1 เมษายน เป็นวันขึ้นปีใหม่จนถึง พ.ศ. 2483

ประเพณีวันเข้าพรรษา "เข้าพรรษา" แปลว่า "พักผ่อน" หมายถึง พระภิกษุสงฆ์ต้องอยู่ประจำ ณ วัดใด วัดหนึ่งระหว่างฤดูฝน พระพุทธเจ้าจึงทรงวางระเบียนการจำพรรษาให้พระภิกษุอยู่ประจำที่ตลอด 3 เดือน ในฤดูฝน คือ เริ่มตั้งแต่ วันแรม 1 ค่ำ เดือน 8 ของทุกปี เรียกว่า "บุรุณพรรษา"

ประเพณีวันออกพรรษา ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 เรียกว่าอย่างหนึ่งว่า "วันป่าวรณา" หรือ "วันมหาป่าวรณา" คือวันที่ พระสงฆ์ทำป่าวรณากรรม คือเปิดโอกาสให้เพื่อนพระภิกษุว่ากล่าวตักเตือนกัน ด้วยเมตตาจิตได้ เมื่อได้เห็นได้ ทั้งหรือสองฝ่าย ในพฤติกรรมของกันและกัน

ประเพณีบุญมหากรุณา กรุนมีกำหนดระยะเวลาโดย จะถวายตลอดไปเมื่อตนผ่านนิสัยไม่ได้ ระยะเวลาหนึ่น มีเพียง 1 เดือน คือตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำ เดือน 11 ไปจนถึงวัน ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 12 (วันเพ็ญเดือน 12) ระยะเวลาที่เรียกว่า กรุนกาล คือ ระยะเวลา หอดกรุน หรือ เทศกาลหอดกรุน

ແຍກຕາມປະເທດກົມປ່ອງຢາຫ້ອງຄືນ

ດ້ານອຸທະກຣມແລະຫັດກຣມ

ລຳດັບ	ຊື່ອົງກົມປ່ອງຢາ	ເຈົ້າອົງກົມປ່ອງຢາ	ທີ່ອູ່
1	ຈັກສານໄມ້ໄຟ	ນາຍບັນຍາ ວ່ອງໄວ	80 ໜໍ້າ 4
2	ຈັກສານໄມ້ໄຟ	ນາຍສົມນຶກ ເພິ່ນຄໍາ	ໜໍ້າ 4
3	ຈັກສານໄມ້ໄຟ	ນາຍນ້ອຍ ແສນສຸວະຮົມ	ໜໍ້າ 5

ດ້ານການແພທຍ່າໄທ

ລຳດັບ	ຊື່ອົງກົມປ່ອງຢາ	ເຈົ້າອົງກົມປ່ອງຢາ	ທີ່ອູ່
1	ການຮັກພາພິ່ງ ການຕ່ອກຮູກທັກ	ນາຍອາຮົມຜົນ ສີຫານາ	19 ນ.8
2	ໂຣຄຣະເພາະ ຕ່ອມລູກທຳກຳ	ນາຍສຸຮາຕີ ປະຈານນໍ້າ	278 ນ.5
3	ກະເພງເອົາຫາກ	ນາຍສົມເກີຍເຕີ້ຕີ້ ໂພນມັນ	129 ນ.9
4	ປວດຫາ ປວດເວົວ ປວດຕາມຮ່າງກາຍ	ນາຍຫຼູ້ພັນນົງ ຄຳໄຂ່	39 ນ.8
5	ກະເພງເອົາຫາກ ມດລູກ ດັກຂາວ	ນາຍສົ່ງ ຂ້ຽວງ່າ	14 ນ.9
6	ນວດຄລາຍເສັ້ນ	ນາຍຖຸກນາສ ທ່ານຈາກສີທີ່	138 ນ.9
7	ໂຣທາງເດີນອາຫາກ ປັບສົມດຸລຮ່າງກາຍ	ນາງທອງຖຸກທີ່ ວົງຄົກອງແກ້ວ	145 ນ.4
8	ໂຣຄຣະເພາະ ປວດຫລັງ	ນາງເລັກ ຂ້ຽວງ່າ	14 ນ.9
9	ນວດຕາມເສັ້ນ ໂຣຄຣະເພາະ ໂຣຄເລືອດຈາງ	ນາຍຮວ້າໜ້າ ມຸຫາພຣ	223 ນ.5
10	ໂຣຄຣະເພາະ ປວດຫລັງ	ນາງສາວຄໍາເພີຍນ ຂ້ຽວງ່າ	152 ນ.9
11	ໂຣຄຣະເພາະ ປວດຫລັງ	ນາງວົງເດືອນ ໂພນມັນ	129 ນ.9
12	ໂຣການເລີຄໃນເຕັກ ຖຸກສັວດ	ນາຍຄຸນເດັບ ອຸນັນຕາ	87 ນ.7
13	ໂຣຄຣະເພາະ ປວດຫລັງ	ນາຍບູນຍາຫາຍ ບຸນູເລີກ	152 ນ.9
14	ກະເພງເອົາຫາກ ລຳເສື້	ນາຍເຊື່ອນ ກາຍາຕີ	6 ນ.4
15	ຕ່ອກຮູກ	ນາຍສົງວນ ປິ່ນໄຈ	31 ນ.1
16	ສມູນໄພບໍາຮຸງນໍ້ານົມ	ນາຍປະເສົຮົງ ນັກວິມສີ	8 ນ.1

ด้านภาษาและวรรณกรรม

ลำดับ	ชื่อของภูมิปัญญา	เจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	สารภัณฑ์	นางบุญจันทร์ เหงาเหิน	ม.4
2	สารภัณฑ์	นางสำลี ดวงผุยทอง	ม.4

ด้านศิลปกรรม

ลำดับ	ชื่อของภูมิปัญญา	เจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	พ่อนรำ	นายหาญ แก่นท้าว	ม.4
2	พ่อนรำ	นางวีไล พันโพค่า	ม.5

ด้านเกษตรกรรม

ลำดับ	ชื่อของภูมิปัญญา	เจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	ปุยซึ่วภาพ	นายจันทาย โหวงศี	ม.10
2	พีชผักสวนครัว	นายสุทธิ วงศกองแก้ว	ม.4
3	พีชผักสวนครัว	นายปกรณ์ สีสมพาน	ม.4

ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

ลำดับ	ชื่อของภูมิปัญญา	เจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	หมອพราหมณ์ สุรชัย	นายแดง อรรานาจ	ม.4
2	หมອพราหมณ์ สุรชัย	นายอารามณ์ สีหานาจ	ม.8
3	หมອพราหมณ์ สุรชัย	นายประทาย จองระหงส์	ม.6
4	หมອพราหมณ์ สุรชัย	นายผัน สุวรรณโคตร	ม.2